

COMERÇ

La milionària que no va poder comprar a Barcelona

Debat d'empresaris i entitats a favor de la llibertat d'horaris comercials, amb una excepció

Crònica

SÍLVIA BARROSO
BARCELONA

Per no haver de decidir quina de les meves tres ànimes –fanàtica de les compres, extrebballadora de petit comerç i ciutadana de Barcelona– haig de dur a un acte de Barcelona Oberta i Kreab, m'hi presento amb totes tres. El col·loqui es titula *Els horaris comercials, flexibilitzar per guanyar?*, i aviat veig que el meu jo entregat al *shopping* serà el que en sortirà més satisfet, perquè la resposta a la pregunta plantejada serà sí-sí. Amb una excepció: un valent anomenat Joan Carles Calbet, representant de Comertia, Associació Catalana de l'Empresa Familiar del Retail.

La correcció i la cortesia estan garantides, però no restaran ni una mica de contundència a les opinions. La presentadora, Teresa Lloret (Kreab), anuncia un “debat molt transversal”. I serà transversal perquè s'hi sentiran tots els punts de vista possibles... a favor de la liberalització d'horaris comercials.

El primer a disparar és Gabriel Jené, president de Barcelona Oberta. Diu que estan en contra de la proposta de l'Ajuntament de Barcelona, que s'ha carregat el permís per obrir tots els diumenges del pic de l'estiu i els ha substituït per tres al maig i dos a l'octubre. “Ho hem acceptat perquè la bel·ligerància permanent no és bona, però aquest plantejament no encaixa amb la perspectiva de Barcelona Oberta”. I cau la primera clatellada al Sector, “submís als governs municipals”.

Qui és “el Sector”?

Atès que tots els presents formen part del sector comercial o turístic, cal desxifrar la crítica al Sector. Es refereixen a la Confederació de Comerç de Catalunya, Foment del Treball, Fepime i altres “entitats massa pendents de les subvencions”, m'apunta una ànima caritativa. A més del Sector i la seva falta de perspectiva per entendre que Barcelona perd competitivitat amb la limitació d'horaris comercials, hi ha altres enemics, entre els quals no és menor el gegant del comerç *online* Amazon. Però el primer rival és l'Ajuntament. Se sentirà alguna crítica a Xavier Trias, però els dards es llancen amb duresa contra Ada Co-

El debat sobre horaris comercials va reunir les associacions del sector. FRANCESC MELCION

lau. “No s'entén que un govern que parla tant d'estat del benestar no entengui d'on surten els diners per mantenir-lo”, diu Javier Cottet.

Jordi Suriñach (UB) intenta introduir matisos com a partidari de la llibertat d'horaris “amb consens”. Es queda amb un pam de nas quan Pere Chias, del Gremi de Restauració de Barcelona, deixa anar: “El consens ens prendrà la llibertat”.

En aquest panorama, Calbet insisteix a defensar el valor del consens i gosa dir que “obrir els diumenges beneficia uns més que altres”, un argument que no triomfa gens. No té cap possibilitat davant de l'experiència viscuda per Anella Alcott, directora comercial de One-Ocean Port Vell, que aporta una dada dramàtica: “Vam tenir a la marina la dona més rica d'Alemanya i se'n va anar sense poder comprar a Barcelona perquè era diumenge i estava tot tancat”.

Finalment, queda clar que hi ha una cosa en què tots estan d'acord, una crítica que els agermana: la proposta de l'Ajuntament no agrada a ningú –un ningú al 100%– i no es pot seguir canviant de calendari cada any. “És una bogeria”, diu algú. I tots repeteixen, a cor, “una bogeria, una bogeria”. —

Premi Sant Jordi

Una nena que fuig de la família, del poble i de la infància.
Un estiu que marcarà tota una vida.
Una gran història d'amor.

Pep Puig narra la pèrdua de la innocència amb gran tendresa i des de l'emoció.